Kraków, dnia 6 lipca 2018 roku

OPINIA PRAWNA

DLA iPCC SP. Z O.O. Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE

I. Przedmiot opinii:

Przedmiotem niniejszej opinii jest ocena stosowania *Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE* (dalej: „**RODO**") w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą.

II. Uwagi ogólne:

Niniejsza opinia została sporządzona na zlecenie iPCC Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, a dotyczy stosowania RODO w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, w szczególności jeśli te dane wprowadzane są do informatycznego systemu ERP.

III. Podstawa prawna opinii:

Niniejsza opinia została sporządzona w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa, a w szczególności na podstawie następujących aktów prawnych:

i. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony danych osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych

POGODA | GŁADKI | GRZESIEK sp. k.
Tomasz Pogoda – radca prawny
Łukasz Gładki – adwokat
Agnieszka Grzesiek-Kasperczyk – radca prawny
Miłosz Tatarczuch – adwokat
Paweł Wereszczyński – radca prawny
Łukasz Szczygielski – doradca podatkowy

www.mylo.pl
31-136 Kraków
ul. Sobieskiego 1/2
tel. 12 681 64 08
fax 12 632 27 27
office@mylo.pl

NIP 6762426433, REGON 121320840
KRS 0000363580
Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia
w Krakowie XI Wydział Gospodarczy KRS
Numer rachunku bankowego:
12 2490 0005 0000 4520 3245 4354

osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 69/46/WE (dalej „**RODO**");

ii. ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. 2018 poz. 1025, 1104) (dalej „**Kodeks cywilny**");

iii. ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. 1997 poz. 133, 883) (dalej „**UODO**");

iv. ustawa z dnia 19 listopada 1999 roku Prawo działalności gospodarczej (Dz.U.1999.101.1178) (dalej „**Prawo działalności gospodarczej**")

v. ustawa z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2018 poz. 107, 398) (dalej „**Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej**");

vi. ustawa z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2018.646) oraz ustawa z dnia 6 marca 2018 roku o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz.U. 2018.647c) (dalej „**Ustawa o CEIDG**")

IV. Podstawa faktyczna:

iPCC sp. z o.o. oferuje swoim klientom system informatyczny ERP, w którym dochodzi również do przetwarzania danych osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą. Niniejsza opinia ma odpowiedzieć na wątpliwość, czy takie dane powinny być traktowane jako dane osobowe w świetle RODO, czy też są to dane przedsiębiorstw, które nie są przedmiotem ochrony danych osobowych.

V. Analiza prawna:

[**Definicja danych osobowych**]

Aby odpowiedzieć na pytanie będące przedmiotem niniejszej opinii należy zacząć od wyjaśnienia pojęcia danych osobowych. Definicja danych osobowych występowała w poprzednio obowiązującej ustawie o ochronie danych osobowych z 29 sierpnia 1997 roku (UODO), w której zgodnie z art. 6, dane osobowe należy uznać za wszelkie informacje odnoszące się do zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Ustawa z 1997 roku przestała obowiązywać z dniem 25 maja 2018 roku, niemniej jednak wyżej wymieniona definicja jest analogiczna do pojęcia danych osobowych zawartego w RODO.

W RODO w art. 4 pkt 1 dane osobowe zostały zdefiniowane jako: *„informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą")*". W dalszej części tego przepisu znajduje się doprecyzowanie, iż: *„[...] **możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna** to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, **w szczególności na podstawie identyfikatora***

takiego jak imię i nazwisko [...]". Informacja może zostać uznana za mająca charakter danych osobowych zatem wtedy, gdy dotyczy „osoby fizycznej".

W ogólnym mniemaniu, przepisy o ochronie danych osobowych są związane z szeroko pojętą ochroną prywatności i mają na celu ochronę przede wszystkim informacji o osobach prywatnych. Zgodnie z RODO (por. motyw 14 preambuły tego aktu), ochrona danych osobowych nie dotyczy przedsiębiorstw będących osobami prawnymi. Można więc odnieść wrażenie, że restrykcyjne przepisy RODO nie powinny mieć zastosowania lub powinny mieć ograniczone zastosowanie również jeśli chodzi o dane przedsiębiorców jednoosobowych.

Omawiana w niniejszej opinii problematyczna sytuacja bierze się z tego, że model biznesowy wielu przedsiębiorstw, w tym klientów korzystających z systemów informatycznych oferowanych przez iPCC Sp. z o.o., polega na świadczeniu usług wyłącznie na rzecz innych przedsiębiorców. Są to relacje B2B, w których w ogóle nie występuje tzw. sprzedaż konsumencka. Dla przedsiębiorstw działających w modelu B2B „wygodniej" byłoby uznać, że ich działalność nie jest w ogóle ograniczana przez przepisy o ochronie danych osobowych. Niemniej jednak w tych modelach biznesowych dokonuje się sprzedaży na rzecz osób, które działają w formie jednoosobowej działalności gospodarczej. Nie da się zaprzeczyć, że osoby te są **zidentyfikowanymi osobami fizycznymi**.

Już sama nazwa działalności takiego przedsiębiorcy zawiera w sobie dane osobowe. Definiując pojęcie przedsiębiorcy, Kodeks cywilny zgodnie z art. 43^4 wskazuje bowiem, iż: "***Firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko.*** *Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych*". Skoro zgodnie z powołanymi wyżej definicjami (na gruncie RODO, jak i na gruncie UODO) danymi osobowymi są **wszelkie** informacje o zidentyfikowanej osobie fizycznej, to należy stwierdzić, że relacje B2B z jednoosobowym przedsiębiorcą (znanym z imienia i nazwiska, zawartego w nazwie jego firmy), wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych w znacznie szerszym zakresie.

Użytkownik systemu ERP już poprzez wprowadzenie do tego sytemu danych swojego kontrahenta – będącego jednoosobowym przedsiębiorcą – dokonuje przetwarzania danych osobowych. Jeśli następnie w systemie tym dopisuje się dalsze informacje o tej osobie (np. adres, numer telefonu, adres e-mail, wysokość obrotów z tym przedsiębiorcą, informacje o prowadzonej korespondencji, relacjach, zaległościach płatniczych itd.) – zakres danych, które są przetwarzane jest tym większy. Poniżej zostanie wykazane, że żaden aspekt takiego przetwarzania nie jest wyłączony spod regulacji RODO.

[Zastosowanie UODO do danych jednoosobowych przedsiębiorców – od 2004 do 2016 roku]

Na gruncie art. 6 ust. 1 poprzednio obowiązującej UODO z 1997 roku **w nauce prawa uznano, że skoro spod ochrony przewidzianej dla danych osobowych nie zostały wyłączone informacje o osobach fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, takie informacje również podlegały przepisom UODO**, jeśli identyfikowały konkretne osoby[1].

Obowiązujący od 1 stycznia 2004 roku do 31 grudnia 2011 roku przepis art. 7a ust. 2 Prawa działalności gospodarczej przewidywał, iż Ewidencja działalności gospodarczej (a więc poprzednik Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej) jest jawna i **dane osobowe** w niej zawarte nie podlegają przepisom ustawy o ochronie danych osobowych. Tym samym **przepis ten potwierdzał fakt, iż dane zawarte w ewidencji, a więc także i firma przedsiębiorcy w zakresie jego imienia i nazwiska, stanowią dane osobowe**. Niemniej jednak przepis ten stanowił, iż do tych konkretnych danych osobowych nie mają zastosowania przepisy ustawy o ochronie danych osobowych. Pierwotna regulacja dotycząca jednoosobowych przedsiębiorców wprost wprowadzała więc sytuację, w której dane te były całkowicie wyłączone spod ochrony przewidzianej przez UODO.

Sytuacja zmieniła się wraz z uchyleniem Prawa działalności gospodarczej i zastąpieniem go przez Ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (przy czym uchylanie tej pierwszej ustawy następowało stopniowo, a art. 7a Prawa działalności gospodarczej utracił moc z dniem 31 grudnia 2011 roku). Nowe przepisy były podstawą dokonania daleko idących zmian dotyczących ewidencji - tradycyjną ewidencję zastąpiła Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej (CEIDG), prowadzona w systemie informatycznym, znacznie został rozszerzony także zakres danych zawartych w ewidencji. Jawność danych została ograniczona - zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 1 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, CEIDG udostępniała zawarte w niej dane, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia oraz adresu zamieszkania. W myśl przepisu art. 38 ust. 1 tej ustawy dane i informacje udostępniane przez CEIDG były jawne, każdy miał prawo dostępu do danych i informacji udostępnianych przez CEIDG. W przepisie tym **nie zostało jednak zawarte ogólne wyłączenie** stosowania przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, jak to miało miejsce w poprzedniej regulacji.

Brak wskazanego powyżej wyłączenia oznaczał, że to administrator danych, przetwarzając dane osób fizycznych będących przedsiębiorcami, **powinien był spełnić wszystkie obowiązki** związane z przetwarzaniem danych osobowych (m.in. obowiązek informacyjny, obowiązki związane z korygowaniem danych czy też obowiązki związane z zabezpieczeniem danych). Taką wykładnię przepisów przedstawiał Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych.

---

[1] por. J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, komentarz do art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych [w:] *Ochrona danych osobowych. Komentarz. Wyd. VI*, Lex 2015

Taki stan prawny budził poważne zastrzeżenia i był przyczyną wielu problemów praktycznych. Wydaje się, że ustawodawca niesłusznie wybierał rozwiązania skrajne: albo całkowicie wyłączał stosowanie przepisów UODO, albo też pomijał kontekst działalności gospodarczej, nakazując stosowanie ustawy o ochronie danych osobowych do danych o przedsiębiorcach bez żadnych ograniczeń. Taki restrykcyjny stan prawny był *de facto* powodem masowego niestosowania przepisów - w praktyce bardzo wielu przedsiębiorców nie spełniało wymogów ustawowych, przetwarzając dane o osobach fizycznych będących przedsiębiorcami, gdyż spełnienie tych wymogów mogło stanowić poważne utrudnienie działalności gospodarczej.

[Zastosowanie UODO do danych jednoosobowych przedsiębiorców –od 2016 do 2018 roku]

Dopiero w dniu 19 maja 2016 roku dokonano nowelizacji Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, którą wprowadzono jej art. 39b o brzmieniu: „*Do jawnych danych i informacji udostępnianych przez CEIDG* ***nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z wyjątkiem przepisów art. 14-19a i art. 21-22a oraz rozdziału 5 tej ustawy***". Przepis ten oznaczał, że do danych osobowych osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą nie stosowało się obowiązków wynikających z UODO, takich jak rejestracja zbioru danych, wykonywanie obowiązku informacyjnego, poszukiwanie podstawy prawnej przetwarzania danych, zapewnienie osobom ich praw (prawo do informacji, prawo do sprostowania danych itd.). **Co do omawianych danych obowiązywały natomiast przepisy rozdziału 5 ustawy z 1997 roku,** tj. obowiązki odpowiedniego zabezpieczenia danych osobowych jednoosobowych przedsiębiorców, stosowania wobec nich nadzoru administratora danych osobowych (ewentualnie ABI) co do prawidłowości przetwarzania danych osobowych. Czym innym jest bowiem publiczna dostępność danych zawartych w CEIDG i związana z tym możliwość korzystania z takich danych, a czym innym jest tworzenie na tej podstawie obszernych baz danych, uzupełnianie informacji dostępnych z CEIDG o inne dane (np. wysokość obrotów z danym kontrahentem, jego dane kontaktowe, historia kontaktów handlowych) i przetwarzanie tak utworzonych baz danych.

Co do omawianych danych osobowych (pozyskiwanych z CEIDG) **obowiązywał również art. 38 UODO, zgodnie z którym administrator powinien zapewnić kontrolę** nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo zostały do zbioru wprowadzone oraz komu są przekazywane (tzw. **rozliczalność**). Ten przepis miał szczególne znaczenie dla systemów informatycznych, np. systemów ERP, które powinny taką rozliczalność zapewniać. Przedsiębiorca korzystający z systemu ERP, jeśli przetwarzał w tym systemie informacje o osobach prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą i przed 25 maja 2018 roku chciał prowadzić swą działalność zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych, powinien używać tylko systemów informatycznych, zapewniających powyższą funkcjonalność.

Z dniem 30 kwietnia 2018 roku Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej została zastąpiona ustawami z dnia 6 marca 2018 roku: (i) Prawo przedsiębiorców oraz (ii) Ustawa o CEIDG. W tej ostatniej w art. 50 znajduje się dokładne powtórzenie przepisu art. 39b Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Do dnia rozpoczęcia pełnego stosowania RODO w Polsce obowiązywał więc stan prawny, w którym :

a) informacje zawarte w CEIDG i dostępne publicznie były danymi osobowymi podlegającymi ochronie na mocy ustawy z 1997 roku;
b) do informacji tych nie miały zastosowania niektóre obowiązki wynikające z UODO, niemniej jednak bazy danych osobowych zawierające informacje z CEIDG musiały być odpowiednio zabezpieczone i podlegały zasadzie rozliczalności.

[**Zastosowanie RODO do danych jednoosobowych przedsiębiorców**]

Z dniem 25 maja 2018 roku ustawa z 1997 roku utraciła moc, a w jej miejsce stosuje się RODO. Jak wskazano wyżej, definicja danych osobowych nie różni się *de facto* niczym w tych dwóch aktach prawnych, a **więc informacje zawarte w CEIDG – jeśli dotyczą zidentyfikowanej osoby fizycznej - nadal stanowią dane osobowe**. Wskazany powyżej przepis art. 50 Ustawy o CEIDG jest obecnie bezprzedmiotowy, ponieważ ustanawia on regułę częściowego nie stosowania ustawy, która utraciła już moc w całości[2].

Należy zatem uznać, że w dniu sporządzania niniejszej opinii, nie istnieje w Polsce żaden przepis prawa, który wyłączałby (w całości lub w części) zastosowanie RODO do danych osobowych osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą. Polskie przepisy prawne nie zostały jeszcze w pełni dostosowane do RODO, a w Ministerstwie Cyfryzacji procedowany jest obecnie projekt ustawy *o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2016/679*[3] (projekt nie skierowany jeszcze do Sejmu). Projekt ten w art. 157 zakłada uchylenie obecnego art. 50 Ustawy o CEIDG i nie zakłada wprowadzenia w to miejsce żadnego innego, podobnego przepisu. Taka sytuacja prawna będzie oznaczała potwierdzenie postawionej powyżej tezy, tzn. zostanie potwierdzone wyraźnym działaniem polskiego ustawodawcy, że przepisy RODO mają mieć w pełni zastosowanie do danych osobowych osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą. Potwierdza to również treść uzasadnienia do powyższego projektu ustawy, w którym na str. 172 wskazano:

---

[2] Ustawa z 1997 roku obowiązuje jeszcze w ograniczonym zakresie, ale tylko do działań organów państwowych w dziedzinie regulowanej tzw. Dyrektywą policyjną (ściganie przestępstw i postępowania sądowe z tym związane). Przepisy te nie dotyczą więc podmiotów prywatnych.

[3] Status ścieżki legislacyjnej, w tym projekt ustawy wraz z uzasadnieniem dostępny na stronie Ministerstwa Cyfryzacji pod adresem: http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12302951/katalog/12457737#12457737

„W art. 50 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz.U. z 2018 r., poz. 647), znajduje się uregulowanie polegające na wyłączeniu stosowania dotychczasowej ustawy o ochronie danych osobowych do jawnych danych udostępnianych przez Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej.

Przepis ten należy uchylić w związku z uchyleniem ustawy o ochronie danych osobowych wraz z wejście w życie RODO.

Ustawa CEIDGPiP reguluje jedynie sposób przetwarzania danych zawartych w CEIDG przez ministra właściwego ds. gospodarki oraz przez rejestry publiczne powiązane z CEIDG. ***Nie reguluje sposobu przetwarzania danych przez inne podmioty, gdy przetwarzają dane zbieżne z danymi publicznie dostępnymi w CEIDG. Tym samym brak jest podstaw - na gruncie RODO - do zastosowania analogicznego do obecnie obowiązującego przepisu. Nie spełniałby on wymagań art. 23 RODO."***

Warto zauważyć, że Ministerstwo Cyfryzacji wskazuje w powyższym fragmencie, iż jakiekolwiek ograniczenie zastosowania RODO do danych dotyczących jednoosobowych przedsiębiorców musiałoby być zgodne z art. 23 RODO. Ten zaś przepis pozwala na wprowadzenie w porządkach krajowych pewnych odstępstw w stosowaniu RODO, ale tylko jeśli jest to uzasadnione ściśle określonymi celami, należącymi do kręgu „celów publicznych" (takimi jak np. bezpieczeństwo narodowe, zapobieganie przestępczości, ochrona niezależności sądów, inny ważny cel leżący w interesie publicznym). Chęć ułatwienia prowadzenia biznesu niektórym grupom przedsiębiorców (np. tym, którzy działają w modelu B2B) z pewnością nie jest takim celem publicznym.

Powyższe stanowisko Ministerstwa Cyfryzacji według informacji przekazanych przez dr Macieja Kaweckiego[4] wynika z konsultacji, jakie Ministerstwo przeprowadziło z Komisją Europejską. Na nieoficjalnym, roboczym spotkaniu KE wskazała, że dane osobowe osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą nie mogą być uznane za dane dotyczące osób prawnych, a zatem nie mogą być wyłączone spod regulacji RODO.

W tym kontekście należy jeszcze wyjaśnić, że zgodnie z motywem 14 preambuły RODO:

[4] Dyrektor Departamentu Zarządzania Danymi w ministerstwie Cyfryzacji, informacja przekazana podczas konferencji „Efektywne wdrożenie RODO/GDPR", dostępna w formie pisemnej oraz w nagraniu wystąpienia z konferencji (22:30 minuta nagrania i następne) pod linkiem https://www.pb.pl/firma-kowalski-wylaczona-z-rodo-902931

„Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy przetwarzania danych osobowych dotyczących osób prawnych, w szczególności przedsiębiorstw będących osobami prawnymi, w tym danych o firmie i formie prawnej oraz danych kontaktowych osoby prawnej."

Motyw ten mógłby być podstawą do twierdzenia, że ochrona przyznawana przez RODO nie powinna dotyczyć danych przedsiębiorców. Brak jest jednak unijnej definicji osoby prawnej i status prawny takich osób w każdym państw członkowskich może być różny. W naszym porządku prawnym, osoby fizyczne wykonujące działalność gospodarczą nie posiadają statusu osoby prawnej. **W Polsce istotą prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby fizyczne jest ich funkcjonowanie w obrocie gospodarczym jako osoba fizyczna.**

Nie bez przyczyny ustawodawca unijny nie posłużył się w powołanym motywie szerokim określeniem „przedsiębiorców", ograniczając wyłączenie stosowania RODO tylko do przedsiębiorców posiadających **osobowość prawną.** W wielu innych przepisach ustawodawca unijny, chcąc objąć zastosowaniem danego przepisu wszystkie profesjonalne podmioty działające w obrocie gospodarczym, posługiwał się przykładowo określeniem „podmiot gospodarczy", „przedsiębiorstwo", „mikroprzedsiębiorstwo" bądź „małe i średnie przedsiębiorstwo" (zob. motyw 13 RODO). Tymczasem w omawianym motywie 14 preambuły RODO wskazuje się, że spod regulacji tegoż rozporządzenia wyjęte są tylko dane dotyczące osób prawnych – a więc tylko niektóre rodzaje przedsiębiorstw. Konsekwencją powyższego powinno być uznanie, że **RODO znajduje w całości zastosowanie do przetwarzania danych osobowych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.** Oznacza to, że dane osobowe osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą powinny być traktowane na równi z innymi danymi osobowymi, zaś **przetwarzając dane z CEIDG należy to robić w pełnej zgodzie z obowiązującymi przepisami RODO.**

VI. Wnioski:

Mając na uwadze argumentację zawartą w niniejszej opinii, należy przyjąć, że:

1/ rejestr CEIDG zawiera szeroki zakres danych osobowych osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą (imiona i nazwiska tych osób zawarte w ich firmach, adresy prowadzenia działalności gospodarczej, numery NIP, czasem adresy e-mail oraz numery telefonu);

2/ dane te nie są objęte wyłączeniem zastosowania RODO, dotyczącym osób prawnych;

3/ **dane osobowe zawarte w rejestrze CEIDG, podlegają takiej samej ochronie jak dane osobowe prywatnych osób fizycznych** i powinny być przetwarzane w zgodnie z obowiązującymi przepisami RODO;

4/ jeśli dane jednoosobowych przedsiębiorców wprowadzane są do systemów informatycznych, to administrator danych osobowych (podmiot, który zbiera i przetwarza dane w systemie informatycznym) **zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo tychże danych (art. 32 RODO), a także o tzw. rozliczalność**, tj. możliwość udowodnienia, że przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami RODO (art. 5 ust. 2 oraz art. 24 RODO – możliwość wykazania odpowiedniej podstawy prawnej przetwarzania, odpowiedniego zakresu przetwarzania, kontroli nad tym, kto ma dostęp do danych osobowych, kto je wprowadza i modyfikuje w systemie informatycznym itd.);

5/ fakt, że dane zawarte w CEIDG są publicznie dostępne, wpływa jedynie na podstawę prawną ich przetwarzania – zazwyczaj wykorzystując dane osobowe z tej ewidencji można powołać się na tzw. prawnie uzasadniony interes albo na obowiązek wynikający z przepisów prawa (np. ustawa o rachunkowości), natomiast **nie trzeba pozyskiwać zgody na przetwarzanie takich danych**. Nie zmienia to natomiast faktu, że podmioty przetwarzające dane osobowe pozyskane z CEIDG są zobowiązane wykonać w odpowiednim zakresie tzw. obowiązek informacyjny (art. 13 i 14 RODO), a także kontrolować zakres i czas gromadzonych i przetwarzanych przez siebie danych, dbać o rozliczalność przetwarzania tychże danych, a także realizować prawa osób, których dane dotyczą (art. 12-22 RODO);

6/ objęcie jednoosobowych przedsiębiorców pełną ochroną wynikającą z przepisów o ochronie danych osobowych nie jest w polskim porządku prawnym *novum*, albowiem taka sama sytuacja prawna występowała w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 19 maja 2016 roku

Agnieszka GRZESIEK-KASPERCZYK

A. Grzesiek-K.

radca prawny